

Piše: Bogo Pogačnik

Za sestanek Hišnega sveta je bila napovedana le ena točka dnevnega reda: Uvedba centralnega ogrevanja, ki bo priključeno na toplovod.

Po dolgih letih čakanja se nam bo končno uresničila želja po sodobnem ogrevanju. Že dolga leta z zavistjo opazujemo osebe in osebe v sosednjem modernem bloku, ki se, oblečene le v lahna, včasih kar prozorna oblačila sprehajajo po spalnici, kuhinji, kopalnici in kaj vem kje, med tem ko sam oblečen v pullover in bundo zmrzujem skrit za zaveso. Čeprav imamo peči v vseh prostorih, kurimo le v kuhinji, deloma zato, ker nikoli nimamo dovolj drv, saj nam »Kurivo prodaja« običajno dostavi v jeseni naročen in tudi plačan premog šele spomladi, deloma pa zato, ker še vedno nismo našli pečarja, ki bi nam popravil stare lončene peči. Reš se je sicer na oglas »potrebujemo pečarja« pojavilo več strokovnjakov, ki pa so vsi po vrsti predlagali nove načine ogrevanja od termoakumulacijskih peči, do klimatskih naprav, nekdo pa je bil celo honorarni predstavnik neke tuje firme »ogrevanje na veter«, ki je trdil, da je prav to način ogrevanja v prihodnosti.

Ko sem se s pomočjo močne volje, še bolj pa zaradi pomanjkanja denarja krepostno uprl tem vabljenim ponudbam, se je pojavil pravi, stari pečar. Čeprav je bil še zelo mlad fant, je hitro ugotovil, da je pri nas hladno.

»Če želite, da vam popravim peči, potrebujem 30 kg gipsa, 7 m bakrene žice, 20 volenštekarev in 150 bijalov, pa še nekaj stekla in žebeljev« je ugotovil, potem ko je strokovnjaško pretehtal naše stare lončene peči. Dogovorili smo se za predujem, denar za material, ki ga je moral kupiti, pa sem moral dati vnaprej. Mlad pečar je z mojim denarjem odšel po nakupih in se do sedaj še ni vrnil. Včasih se mi zdi, da, med nakupovanjem sem prišel do notranjega spoznanja, da moram spremeniti poklic.

Tudi zaradi tega lahko kurimo le v kuhinji in si vroče želimo centralne kurjave. Ko smo na sestanku hišnega sveta obravnavali problem novega načina ogrevanja, se je zaradi predvidenih stroškov vnela huda razprava. Lastniki stanovanj so tarnali, da novega finančnega bremena ne bodo zmogli, medtem ko so lastniki družbenih stanovanj navijali za čim boljše in s tem tudi dražjo varianto centralne napeljave. Na koncu je zmagala solidarnost, predvsem ker je bilo mraz, po

»Akcija je v teku«

drugi strani pa lastniki družbenih stanovanj niso bili popolnoma prepričani, če jim bo družba resnično povrnila celotne stroške nove investicije.

Sama realizacija sklepa o uvedbi centralnega ogrevanja je bila morda še bolj zoprna in zamotana od sklepa samega.

Rečeno je bilo, da bodo prišli zidarji, ki jih potem ni bilo, naslednji dan pa so prišli vodoinstalatieri, ki so takoj odšli, ker so ugotovili, da še ni bilo zidarjev, ki bi jim morali prebiti stene in strope, kjer naj bi polagali cevi. Ker so se podobne stvari ponavljale iz dneva v dan, so se intervencije pri predsedniku hišnega sveta množile in postajale vedno bolj žolčne. Zaradi tega je možak kupil raje razglasno desko, na katero ja potem pritrjeval listke z obvestili, kaj je predvideno da bo, česar ni bilo in kaj bo potem, ko bo prišel tisti, ki ga ni bilo. V posebno kritičnih trenutkih je uporabil napis »Akcija je v teku«, potem pa je opisal vrsto intervencij, ki jih je opravil in predviden zaključek akcije. Toda končno je prišel dan, ko so bili radiatorji montirani v vseh stanovanjih, ko cevi niso več puščale, in ko so bili vsi inšpektorji zadovoljni. Z občutkom težke zmage sem se dotaknil hladnega radiatorja, ter čakal na trenutek, ko bo pričel greti. Naslednji dan sem se odpravil h predsedniku hišnega sveta, kjer je bilo zbranih že vsaj polovica razjarjenih stanovalcev in mu vročerkovno povedal, da so radiatorji še mrzli.

»Tovariši, akcija je v teku, jutri nas bodo priključili na toplovod. Danes je prišlo do nekih nepredvidenih zastojev, jutri...«

Čez dva dni se je isto besedilo pojavilo na razglasni deski s prošnjo, naj ga stanovalci ne motijo več.

Tudi po tem, ko so se radiatorji ogreli, je napis ostal, predsednik je črtal le pojasnilo, tako da se je obvestilo glasililo: »Akcija je v teku... ne moti!«

Vzrok za tako predsednikovo odločitev so bile stalne intervencije stanovalcev, ki so se pritoževali, da je v hladnih dneh mrzlo, v toplih pa vroče v stanovanjih. Končno je na razglasno desko prispelo tudi pojasnilo, zakaj so hladni radiatorji v mrzlih dneh in zakaj so vroči, ko je toplo.

»Zatesnite svoja stanovanja, da ne bo več uhajala toplota in lepo vam bo.« Kljub temu da smo vsi prelepili okna in vrata z izolirnimi trakovi, so se radiatorji še vedno obnašali po starem: ko je bilo toplo, so bili vroči, ob hladnih dneh pa mrzli kot led. Zaradi nerganja je prispelo na oglasno desko tudi drugo uradno pojasnilo o pravilni uporabi centralne kurjave.

»Montirajte termostate. Akcija je v teku pod geslom — čeprav je drago, se izplača.«

Zaradi tega obvestila smo vsi kupili in montirali termostate, vendar je bila učinkovitost radiatorjev v hladnih dnevih enaka ničli.

Na oglasni deski je ostal le listek »Akcija je v teku!« in po nekaterih informacijah bo ta, že malce orumeneli listek ostal kot obvestilo na razglasni deski do leta 1978, ko bodo v ljubljanski toplarni montirali nove peči z večjo ogrevalno kapaciteto.

MAJHNA STREHA	SORTA VINA	VLADNO PREDSTAVNIŠTVO	KUBANSKI ZUNANJI MINISTER (RAUL)	MESTO V INDIJI (TADŽ MAHAL)	PETER LJUBIČ	OREL IZ GERMAN-SKEGA MITA	SOLSKA POTREBŠČINA	IME CHA-PLINOVE ŽENE	PRIHOD V NOVO STANOVANJE	ANTON TORKAR
MESTO V SREMU, ŽELEZNIŠKO KRIŽIŠČE										
UPORNOST, TRMA										
UMRLI HRVAŠKI SAHIST (BRASLAV)					REŽISER CLAIR REKA PAD					HRIB PRI BEOGRADU
PEVKA PRODNIK			ALBERT PAPLER			MIKLOVA MESTO V J. ŠPANIJI				
JUGOSLOV. REVIVA ZA HUMOR IN SATIRO			RIJEKA	DEL VOZA REKA V ZAHODNI AVSTRIJI				IVAN VIDIC NAZIV		
NAJVEČJE FINSKO JEZERO					JAPONSKA LUKA KALCIJ					
MAJHNO CEDILO							MELIŠČE			
SRBSKO M. IME			TEKSTILNA RASTLINA				PEVKA SRŠEN			

šport – rekreacija

Letos bomo plavalili v Avstriji

Dobri plavalci (in tisti, ki nameravajo to postati), razumljivo tudi pozimi, ko je na voljo sicer manj pokritih bazenov, ne držijo križem rok. Ta čas se ukvarjajo s tako imenovanimi zimskimi pripravami. Pri plavalnem klubu Ilirija so se tako letos odločili za take zimske priprave v Filzmoosu v Avstriji, kjer so dobili, kot so povedali, zelo ugodno ponudbo. Tam bodo smučali in plavalili od nedelje, 23. do srede, 29. januarja, torej v času zimskih počitnic.

Za to priložnost so si zagotovili prevoz z avtobusom, kombijem, nekateri pa bodo tja potovali s svojimi osebnimi avtomobili.

V prvi vrsti so to zimske priprave organizirali za tako

imene kategorizirane plavalce, torej tiste, ki so v svoji starostni skupini že pokazali kakšne odlike. Tako kategorizirani plavalci plačajo 400 dinarjev, drugi člani kluba (nekategorizirani) 550 ter starši, prav tako člani kluba, 650 dinarjev. Za potovanje z avtobusom starši doplačajo 200 dinarjev. Za vse druge, nečlane, velja cena 1300 dinarjev in doplačilo 200 dinarjev za prevoz z avtobusom.

Po programu bodo ob dopoldnevnih predvsem brusili svoje večine smučanja, ob popoldnevih pa bodo imeli zagotovljeno plavanje v bližnjem pokritem bazenu. Stanovali bodo v počitniških hišicah. Snega pa imajo, kot sta te dni preverila predstavnik kluba in Putnika, pomoč organizirati teden

dni zimske rekreacije, v zvrhni meri.

Tedenska smučarska karta bo za otroke veljala 350, za odrasle pa 400 šilingov. Zagotovljeno bodo imeli tudi zdravniško oskrbo, potovanje v eno smer pa traja z avtobusom okoli 5 ur.

D. B.

Smučarski tečaj

ki je namenjen krajanom Stare Ljubljane. Tečaj bo od 24. januarja do 7. februarja na smučiščih Velike Planine. Za šoloobvezne otroke je tečaj brezplačen. Dijaki, študentje in starejši prijavljenci p bodo sodelovali v lastno udeležbo v višini 40,00 dinarjev dnevno.

Vaje na snegu bo vodil smučarski učitelj. Tečajniki pa bodo sodelovali v lastno dnevno z avtobusom: vsako jutro se bodo odpeljali izpred kolodvora, skupinski odhod z Velike Planine pa bo približno ob 16. uri.

Prijave sprejemajo do 26. januarja 1977, v pisarni Krajevne skupnosti Stara Ljubljana, Stari trg 2.

Tone Rezar

Smučajo lahko vsi otroci

Med zimskimi oblikami rekreacije postaja pri nas najbolj množična oblika smučanje. In zato prav gotovo drži trditev, da smo Slovenci narod smučarjev. Tej koristni obliki zimske rekreacije so že pred časom znali prisluhniti tudi strokovnjaki in pedagogi, zato že nekaj let tudi pozimi pripravljajo šole v naravi. Pozimi torej šole smučanja, za vse učence petih razredov osnovnih šol.

Tudi v Centru so se tako letošnjo zimo, ko je končno prava, z obilico snega, nekatere šole že vrstile s svoje zimske šole v naravi (vso jo imajo v domu Zavoda za počitniško letovanje občine Center v Zgornjih Gorjah).

Že lani smo slišali za finančne zadrege v zvezi s šolami v naravi, tako poletnimi kot zimskimi in nemalokrat je tu in tam grozilo, da bi zato te koristne oblike opustili. Vsaka taka šola v naravi namreč precej stane, za primer, teden dni smuke (s prehrano in prevozom) okoli 600 do 700 dinarjev za posameznega učenca. Za nekatere družine z nižjimi dohodki so ti izdatki, ki jim je treba, kajpada, prišteti še drago smučarko opremo in druga oblačila, predstavljajo nepremostljivo oviro.

Pa vendar, kljub temu, da šola v naravi precej stane, se letos ni zgodilo, so povedali, da

bi kakšen učenec zgolj zaradi tega ostal doma. V vseh šolah, so si namreč pri pripravi šole v naravi »pomagali« na različne načine; tako, da so v dogovoru s svojimi krajevnimi skupnostmi, s pomočjo Rdečega križa DPM in drugih zbrali manjkajoči denar. Telesno vzgojne učitelje pa je, kot je znano, zagotovila SIS za telesno kulturo.

D. B.

mini kozerija

Stan in vest

To ni bodica. To je živa resnica. V zadnjem TV ŽEHTNIKU je bilo lepo razloženo, kaj beseda pomeni. Stan in vest je torej podjetje, ki skrbi (ki bi moralo skrbeti) za stanovanja. Ker pa ima podjetje naslov Stan in vest, bi moralo za stanovanja dvakrat dobro skrbeti, že zavoljo repa naslova, ki se glasi vest. Stan in vest.

V DELU, 23. decembra — recite kar hočete, ljudje so zares pravi dlakopci — pa je bilo z velikimi črkami napisano, da so na mestni konferenci SZDL ugotovili, da podjetje Stan in vest ne dela po vesti in da bo treba v bodoče pomagati hišnim svetom, ker obstaja resna nevarnost, da se bo s slabim delom podjetja Stan in vest, zrušilo prizadevanje za boljše hišno samoupravo. — Ta je pa lepa, ali ne! Pomagali naj bi hišnim svetom! A hišni sveti imajo svojo samoupravo in z njo naj se znajdejo kot vejo in znaajo. Že res, da so hišni sveti (od svojih prednikov) prevzeli žalostno dediščino, ki se kaže v neurejenih in zanemarjenih stanovanjih v praznih blagajnah in v nezaupanju pri ljudeh, a kaj more pri tem Stan in vest? Stan

in vest ima svojo vest, hišni sveti pa imajo svojo samoupravo in pika.

In potem nesramnost brez mej! Tu so mišljeni tisti, ki po vsej sili hočejo vedeti zakaj in od kod so ljubljanski hišni sveti zabredli v obratovalni primanjkljaj, zakaj naj bi ta primanjkljaj krivil za več mesecev pa tudi za več let nazaj. Zakaj? Neumno vprašanje! Tu so pač račun! Tu je na primer račun za dimnikarske storitve. Že res, da teh ni bilo. Oziroma račun so bili, le dimnikarjev že leta in leta ni bilo, ki bi ometali hišne dimnike, a račun so in pika. Potem so tu račun visokih stroškov za snailke. Če se stan-ovalci kopljejo v smeteh, je to njihova stvar. Zakaj pa delajo smeti? Stan in vest dela račune in se zavoljo tega ne pritožuje. Stan-ovalci pa delajo smeti in godrnjajo Lepa reč! In potem administracija oz. stroški administracije za uslužbenca podjetja Stan in vest. Le kakšni stroški! Ljudje vihajo nosove in to je pravzaprav nesramno Ubogim uslužbencem podjetja Stan in vest se bo navsezadnje še zmešalo, če jim ne bodo pravčasno preskrbeli zdrave kontrole in zdravega zračnega računov, ki...

Pa brez zamere in pika.

Marta Grom